

UN POETA

Xavier Amorós

"Entre 1.956 i 1.959, la presa de consciència de la crisi existent, el lleu canvi de la conjuntura polític-social, la mort d'alguns grans poetes d'entreguerres, la divulgació privada de versos de Pere Quart i d'Espriu, l'aparició pública d'una generació jove somogueren el nostre petit cementiri, i obriren les portes a una nova poesia que recull les inquietutds de l'ho me actual. Des de 1.960, aquesta nova poesia domina gairabé del tot el mercat cultural català.

Arrossegats per aquesta evolució, alguns poetes més o menys consagrats o alguns d'altres oblidats en els racons més remots de la geografia catalana prengueren consciència de les contradiccions internes de la societat on es realitzen. Xavier Amorós, nascut a Reus en 1.923, ne's un dels casos més interessants".

Joaquim Molas

(Del pròleg al Llibre "Guardeu-me la paraula").

RECORD DE L'INSTITUT

Hi havia una gran cridòria
i aquella olor que sempre,
matí i tarda, es flairava.

Els coloms no servien per res
i, tanmateix, hi eren,
igual que el sortidor
i els tarongers de fruita amarga.

Hi havia les pissarres de fusta,
que en deien "encerado",
i gent gran amb cares llargues,
amb cara de guanyar-se el pa de cada dia.

I la cridòria nostra,
i noies diferents, de tres o quatre menes.

I no res més, em sembla.
